

skal kunne bruges i kombination med løntilskud under oplæring. Dermed kan ordningen også få et større oplæringselement og dermed en større målgruppe, end den hidtidige ordning har været tiltænkt.

Ad 17

Mange etniske minoriteter har erfaring med og tradition for at drive selvstændig virksomhed. En meget stor del af de små detailhandlere i Danmark udgøres således af personer med anden etnisk baggrund end dansk.

Det kan være vanskeligt at orientere sig i lovgivningen og betingelserne for at starte selvstændig virksomhed, ligesom det kan være svært at optage lån i pengeinstitutterne. Der er derfor behov for, at den iværksætterstøtte og -rådgivning, der ydes via de 14 regionale kontaktpunkter, aktivt inddrages i arbejdet med at informere og støtte udlændinge, der ønsker at starte selvstændig virksomhed i Danmark.

Samtidig skal det understreges, at etniske butikker og restauranter skal opfylde de samme krav (hygiejne, moms m.v.) som alle andre butikker og restauranter.

Ad 18

Den 1. januar 2000 udgjorde udlændinge og deres efterkommere 2 procent af de beskæftigede i staten. Selv om der er stor variation mellem de enkelte statslige arbejdspladser, må staten gå foran og sikre, at udlændinge og deres efterkommere ansættes i et omfang, der bedre afspejler deres andel af den samlede befolkning. Staten er langt bagud. Derfor besluttede SR-regeringen at opstille det beskudne mål, at andelen af beskæftigede udlændinge og efterkommere skulle øges til mindst 3,5 procent i 2003. Til sammenligning skal anføres, at udlændinge og deres efterkommere i dag udgør over 7 procent af den samlede danske befolkning og ca. 5,5 procent af arbejdsstyrken. Der bør også tilstræbes en hierarkisk ligestilling.

Ad. 19

Dette pålæg til regeringen skal ses som en henstilling til andre arbejdsgivere end staten om også at påtage sig deres del af ansvaret for at skabe beskæftigelsesmuligheder for udlændinge og deres efterkommere. Flere kommuner arbejder allerede ud fra præcise mål for personalesammensætningen.

I flere brancher og virksomheder er der ikke behov for at opstille egne beskæftigelsesmål, fordi brancherne i stort omfang bygger på udenlandsk arbejdskraft. Det drejer sig f.eks. om rengøring og dele af transportbranchen. Men i andre brancher yder man ikke et bi-

drag, man kan være bekendt. I f.eks. Dansk Industris medlemsvirksomheder er 3,5 procent af de beskæftigede udlændinge og deres efterkommere. Det er bedre end de statlige virksomheder, men ikke godt nok.

Her gør f.eks. foreningen Nydansker en værdifuld indsats. Foreningen, der har til formål at fremme integration af etniske minoriteter på arbejdsmarkedet, blev stiftet af en række personalechefer fra større danske virksomheder. At en målrettet indsats virker, er initiativerne fra denne sammenslutning af virksomheder et klart eksempel på.

Socialdemokratiet foretrækker, at opgaven løses i dialog og ad frivillighedens vej, selv om de hidtidige resultater ikke er imponerende. Men hvis frivillighed og dialog ikke skaber resultater og etniske minoriteter fortsat holdes ude fra arbejdsmarkedet, må man som i Holland pålægge større virksomheder et større ansvar.

I Holland har man således i 1994 gennemført en lov om indvandreres lige deltagelse på arbejdsmarkedet. Denne lov forpligter arbejdsgivere med mere end 35 ansatte til at indgive en årlig rapport til det hollandske handelskammer. Heri skal det angives, hvor mange personer af ikkehollandsk oprindelse, der er ansat i virksomheden. Selv om loven ikke indebærer ansættelseskvoter for etniske minoriteter, stiller den krav til arbejdsgiverne om at tilstræbe ligebehandling og repræsentativ ansættelse af etniske minoriteter gennem anvendelse af konkrete handlingsplaner for etnisk ligestilling i virksomhederne. Indsender virksomhederne ikke de nævnte handlingsplaner for lige repræsentation, risikerer de bødestraf eller fængsel i op til 1 år.

Ad 20

En del af de statslige chefer, der aflønnes efter resultatløns, har som et af kriterierne at styrke rekrutteringen af udlændinge og deres efterkommere. Det foreslås, at dette udvides til at gælde alle statslige chefer, der træffer beslutninger om ansættelser.

Ad 21

Socialdemokratiet kæmper for at sikre et rummeligt arbejdsmarked, der dels hindrer, at mennesker mister deres arbejde som følge af nedslidning, og dels skaber rum for ansættelse af mennesker, der ofte har vanskeligt ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, herunder mennesker med en anden etnisk baggrund. Der skal stilles krav ved udliciteringer, så man sikrer, at ansættelse af udlændinge går med ind i den endelige stillingtagen til, hvem der skal vinde licitationen. Dersom sådanne regler kan være i konflikt med EU-regler, bør regeringen søge disse ændret.